

LES NOSTRES POSSESSIONS

ETS OLORS

Foto: P. Sancho

"A Artà qui hi arriba, hi va", afirma la dita del poble.

Avui en dia són molts els anants i venidors que visiten Artà. Per ells pujar a Sant Salvador és un motiu valedor per endur-se'n dins la memòria una visió de conjunt de la contrada artanenca.

Una estona de suau fruïció serà pel trescaire endevinar els noms de les possessions de les muntanyes, situades a la part de tramuntana. Si allà dalt hi troben un artanenc, sabedor pels caps dels dits de la toponímia, li faran passar un examen dels noms de lloc.

El primer punt que li demanaran de seguida serà la denominació antiga i popular d'una gran propietat que veuen de pla en pla i que presenta una possessió considerada: Ets Olor.

Aquest caire de la proximitat visual d'Ets Olor i Sant Salvador és una nota a fer veure quan es vol retre una memòria poètica a la possessió més vistable des del nostre santuari.

Les cases d'Ets Olor es colguen i es lleven -diuen per Artà- amb la Verge de Sant Salvador. Aquesta hisenda i Sant Salvador se donen es bon dia o s'escometen

de bon matí. Semblen dos enamorats duradors que es diuen una eterna consuetud d'amor i que s'enfilen per amunt per veure-se millor.

Ets Olor deriva del topònim o llinatge Solor. L'extensió de terrer al qual s'aplicava aquesta denominació, en singular, va anar partint-se i així aparegué: Solor d'Amunt, Solor d'Esmig i Solor d'Avall. Amb el pas del temps es tornaren aplegar, al manco parcialment, amb el topònim plural d'Ets Olor.

Es podria teixir un petit rol dels propietaris de Solor. Així els primers, aleshores coneguts, els Pascual de Solor, els Vives de Solor, els Sanxo de Solor i els Font dels Olor que foren els qui concentraren les distintes partides.

En Ets Olor se n'han passades de bones, de verdes i de madures, com ho registra la Musa popular. D'aquestes gloses n'hi ha per tots els gusts i qualcuna passa un poquet de la mida. Però ja ho sabeu: "An es llegum sec, si no hi afigen, no cou".

Ets Olor, sa greixonera
vessa sempre per damunt.

(passa a plana 2)

PENITENCIA

Es la festa del perdó viscuda en comunitat. Déu perdona sempre que troba un cor disposat a convertir-se i a millorar.

Es necessari i enriquidor viure amb altres cristians l'experiència del perdó de Déu.

Hi haurà les celebracions comunitàries següents:

- abans de la festa de Tots Sants
- abans de Nadal
- el temps de Quaresma
- abans del Corpus
- abans de les festes patronals.

EUCARISTIA

La celebració gojosa i comunitària del "Déu amb nosaltres", només se pot celebrar des de la mateixa actitud de Jesús.

¿Com se pot comprendre que duguem anys i anys participant en la mateixa missa dels diumenges i encara no siem tots amics? ¿El Bon Jesús ho entendria?

Volem fer una nova crida a la participació, cuidant, fins i tot els petits detalls -arribant d'hora, ocupant els primers bancs,

participant en els càntics i respostes, llegint, etc.- que ens ajudaran a formar la família dels seguidors de Jesucrist.

Valoram i animam els intents de les distintes parròquies d'oferir unes celebracions més participades, més amigables, més viscudes.

VELLS I MALALTS

Es un deure de tota comunitat cristiana atendre i acompanyar els seus membres més dèbils i necessitats.

La primera presència de l'Església és la pròpia família.

La unció dels malalts ha de ser el signe d'una relació humana i cristiana envers el vell o el malalt. Lo contrari no té cap sentit.

NOTA:

En escriure aqueixes orientacions teníem molt present que parlàvem a persones que tal volta viuen qualche situació que no estarà prevista. Acceptam totes les suggerències que volgueu fer-nos arribar i parlarem de les possibles excepcions en les reunions arxiprestals de la nostra Zona.

Equip Parroquial

CALENDARI D'ACTIVITATS

PARROQUIA D'ARTA

CURS 1981-82

DESEMBRE

Setmana del

7 al 11 Catequesi infants

Setmana del

14 al 18 Catequesi infants

Dimarts, 15 Reunió catequistes

Catequesi adults

Divendres, 18 Celebració de Nadal amb els pares i infants Catequesi

ETS OLORS (ve de portada)

De faves n'hi ha tal munt,
plena n'està sa quartera.

Es majoral d'Ets Olors
diu que sa bossa li sona;
mentrestant té sa madona
que amb altri fa los amors.

Oh bella font d'aigua viva,
mon bé, d'on habitau vós;
vós habitau Ets Olors
i jo habit devers la vila.

Es sol ja se'n va a la posta
com un cavall en es cós.
L'amo En Juan d'Ets Olors
ha robada Na Rabosta.

-L'amo En Juan Alzamora,
¿de què anau tan enfadat?
-Sa polla ja ha encetat,
ja en tenim per bona estona!

En Ets Olors, Flor-de-xeixa,
mengen es pa recolat.
Quan en es forn l'han posat,
fins que és cuit el veuen créixer.

BELLPUIG

Nº 26 IV EPOCA 5 DESEMBRE 1981

Director: Rafel Umbert i Sureda.

CONSELL DE REDACCIÓ: Miquel Morey, Antoni Gili,
Jaume Mayol, Climent Obrador, Joan Pastor,
Guillem Artigues i Guillem Bisquerra (administrador)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

SANT SALVADOR, 2 Telf. 56 20 20, ARTA

IMPRES EN OFFSET PROPI

REVISTA QUINZENAL

AQUESTS DIES HA SUCCEIT, S'HA DIT...

MUSEO.- Con motivo del "Symposium Internacional sobre los Tracios" que se está celebrando en Palma desde Octubre-81 a Enero-82, y con el fin de que figuren en la exposición Monográfica sobre las divinidades de carácter bélico de la cultura talayótica, el Museo Regional de Artá, a propuesta de la dirección General de Bellas Artes, ha cedido temporalmente al Museo de Mallorca, las cinco figuras de bronce, que representan a otros tantos guerreros desnudos, junto con un cuerno hueco, del mismo material, para ser expuestas en el referido Museo.

Todos los ejemplares reseñados, serán devueltos, una vez finalizada la exposición, a fin de que, en la fecha prevista en principio para la inauguración de las nuevas instalaciones del Museo Regional de Artá, puedan ser exhibidas junto con las demás piezas que constituyen la Sección de Arqueología de nuestro Museo.

Anunciar también, que la fecha prevista en un principio para la inauguración de dichas instalaciones, ubicadas en el edificio de "Sa Nostra", es la del día 16 de enero, víspera de Sant Antoni.

Tendremos que ocuparnos de estas nuevas instalaciones que, sin duda alguna, convertirán al Museo Regional de Artá en uno de los más completos de la Isla tanto por la adecuación de las mismas como por el valiosísimo material de que consta el referido Museo y que, por falta de instalaciones adecuadas no podía mostrarse en todo su esplendor.

LA MUERTE DEL NIÑO PAU PIRIS EN LA PRENSA.- Los diarios de Palma "El Día", "Baleares" y "Última Hora", se han ocupado extensamente de la muerte del niño Pau Piris ocurrida en Son Dureta en circunstancias no muy claras. Además de la información en sí, los editorialistas de ambos periódicos se han ocupado del tema. Sobre el particular, cabe decir que si bien oficialmente, ningún organismo ha contestado al escrito dirigido por las entidades y organismos locales, en el que se exigía la iniciación de una investigación oficial para aclarar las circunstancias de tan triste suceso, según informan dichos periódicos, tanto el Colegio de Médicos como Insalud, han abierto una investigación. Asimismo, y por parte del Juzgado de Instrucción Número Uno de Palma, se están llevando a cabo Diligencias Previas para el esclarecimiento del caso, por si hubiera responsabilidades.

Se abre, pues, un compás de espera ante estas investigaciones que, sin duda alguna, servirán para aclarar ciertos puntos oscuros y conseguir que la "deshumanización" apuntada en el escrito sea paliada en lo posible.

MÁS QUEJAS.- En el rincón que se forma en las confluencias de las escaleras de la calle Parroquia, calle Escalera y bajada de la Parroquia a las mismas, por el trozo de pendiente existente, se halla depositado desde muchísimo tiempo, un montón

de escombros, hierbajos y porquería que con un poco de buena voluntad podría limpiarse y dejar aquello más decente.

COHETES.- Los vecinos de un bar de nuestra localidad, se quejan de las innumerables molestias que se les ocasionan, no ya por la potencia de su música, sino por la "manía" entrada a la clientela habitual del mismo en realizar cada noche, unas ruidosas sueltas de cohetes. Y es que, por lo visto, los jóvenes clientes del bar, quieren exteriorizar su alegría con estas mini "revetles", lo cual nos parece muy bien. Únicamente les pediríamos, y para no molestar más a los sufridos vecinos, que se dedicaran a ello en otros lugares más apropiados y sin causar molestias a estos "mayores" que claro, también tienen derecho a su vida. Vale, tíos?

ECOS

Nacimientos.

Día 16 de noviembre.- Fernando Garau Ramírez, de Miguel y Bárbara. C. Mayor, 42-18.

Defunciones.

Día 17 de noviembre.- Félix Guerrero Reyes, casado, de 74 años. C. dels Blanquers, 7.

Día 18.- Juan Fuster Cortés, a) Raxer, casado, de 91 años. C. Gran Via, 29.

Día 20.- Pedro Sancho Cursach, a) Blai, casado, de 86 años. C. Mayor, 106.

EL PARVULARI ESTATAL

Al començ del Curs escolar 1981-82, fou inaugurat a Artà el Parvulari Estatal a on els nins i nines nascuts dins els anys 1976 i 1977 poden, gratuïtament, acudir-hi per iniciar la seva escolarització. Encara que no sia l'Escola Estatal que la gran majoria d'artanencs volem i a la que els nostres fills puguin estudiar amb igualtat de condicions que a tots els altres indrets de tot l'Estat Espanyol, és sense dubte una primera passa important per la seva consecució.

Artà, com tantes vegades s'ha dit, és tal vegada l'únic poble d'Espanya que no té l'Escola d'EGB estatal. Els fets que motivaren la supressió de lo que deiem "Ses Escoles", l'Escola Nacional d'aquells temps són prou coneguts per tots i no cal tornar repetir la pel·lícula més o manco dramàtica amb protagonistes de faltes negres i cordons blancs que d'una manera més o manco directe propiciaren la desaparició d'aquella Escola. Els resultats a què ens vérem abocats tots els artanencs, és ben clar i està a la vista: Encara que, efectivament tinguem la possibilitat certa de què els nostros fills poden assistir regularment a l'escola, aquesta està amb mans de Centres Privats a on s'imparteix una ensenyança que no anirem aquí a valorar, però que estan regentats per reli-

giosos, sense que tampoc volgem dir res en contra d'ells, sinó aclarir només que no hi ha opció per dur-los a un Col·legi laic, com són els Estatals, d'acord amb la Constitució. I no parlem del cost econòmic que sofrim tots els pares per no tenir a Artà aquesta somiada Escola Estatal.

Com abans hem dit, a principis de l'actual curs escolar, s'ha obert a tots els infants el nou Parvulari Estatal an el que s'hi han matriculats 55 alumnes, distribuïts en primer i segon curs de parvuls, amb un nombre de 33 i 22, respectivament. Al front d'aquestes aules hi ha dos Professors d'EGB que imparteixen les ensenyances corresponents al pre-escolar. Els Professors actuals tenen el caràcter d'interins fin que les places surtin a concurs.

S'ha constituït, encara que de forma provisional, la Junta Directiva de l'Associació de Pares d'Alumnes, encarregada de la redacció dels corresponents Estatuts i la seva legalització. Precisament aquesta Junta es la que ha suscrit una sol·licitut a l'Ajuntament, a on se demana a la Corporació interressi del Ministeri l'ampliació del Centre en una unitat d'EGB.

L'Ajuntament, que pareix que en tota certesa aprovarà la sol·licitud de l'Associació, donant-li curs

i demanant al Ministeri la creació d'aquesta unitat, oferirà a l'Estat el local apropiat per la instal·lació de lo que seria primer curs d'EGB i que, esperam tots, sia una realitat pel proper curs 1982-83.

Aquesta pareix l'única sol·lució mes o manco possible en aquests moments per poder contar, encara que sia dins un terme relativament llarg, amb un Centre d'EGB Estatal. Així, cada any s'aniria demanant l'ampliació d'una unitat perquè els alumnes que enguany han començat pre-escolar puguin continuar normalment els Estudis al mateix Centre. És molt important el fet de que s'hagi conseguit enguany la creació del Pre-Escolar si tenim amb compte que l'Estat només garanteix l'EGB. Això ens fa concebre esperances de que les unitats que anualment es demanin, i per les raons exposades, tinguin acceptació dins el Ministeri.

EL CENTRE D'EGB ESTATAL ESTÀ APROVAT

Des de fa ja temps i pel Ministeri de Cultura, està aprovada la construcció a Artà d'un Centre Estatal d'EGB de 8 unitats, però l'import necessari per la realització de les obres no s'inclou als pressuposts de l'Organisme Ministerial, encara que es compti ja amb l'oferiment que va fer en el seu dia l'Ajuntament, dels terrenys a on es podria construir el Centre. Aquests terrenys són el tros que queda a Na Caragol, entre el camí de Can Canals, les pistes esportives i el carrer que desde el dit camí de Can Canals dona a l'Institut.

En tot i amb això, no hi ha massa esperances en que s'iniciï la construcció del Centre. Els motius que dona la Delegació són els següents: A Artà, l'ensenyança d'EGB està suficientment coberta, amb els dos Col·legis actualment existents, els quals són subvencionats al cent per cent pel Ministeri, i els pressu-

posts anuals d'aquest organisme, són destinats a cubrir les necessitats més urgents, i es clar, aquesta necessitat i aquesta urgència, no és el cas d'Artà, per tenir cubertes les necessitats.

L'ANY QUI VE, PRIMER CURS D'EGB

Tornant al Parvulari Estatal, inaugurat recentment, cal dir que el proper curs, i si s'aprova com s'espera, lo sol·licitat, contarà amb un Primer curs d'EGB, al qui tindrà

opció els alumnes procedents del Centre i del curs ara iniciat de Parvulari, i tenguent en compte que s'admeten quarante alumnes per aula, vol dir que, al primer curs d'EGB que es doni l'any que ve (i repetim, si s'aprova la seva creació) al Col·legi Estatal, hi haurà places buides que podran ser ocupades per altres al·lots que no hagin fet el Pre-escolar en aquest Centre.

Dir també, i per finalitzar, que els alumnes assistents al Parvulari Estatal, estan enquadrats dins lò que podríem dir, dins la classe social mitja, lo que ens demostra que pareix s'ha superat ja dins el nostre poble, aquella idea equivocada que es tenia fa uns anys, de que l'Escola Nacional, era l'escaló més baix de l'ensenyança, i que propicià també, aquesta mala interpretació, la desaparició en el seus dies, de Ses Escoles.

EMEDOS

Josep F. CONRADO: conseller de cultura

A les primeres eleccions municipals i al Consell, Josep F. Conrado de Villalonga resultà elegit Conseller de Mallorca. Després, a proposta del seu partit, el centrista, fou membre del Consell General Interinsular i titular de la cartera d'Educació i Cultura. Hem volgut fer amb ell un balanç de més de dos anys de gestió al nostre Organisme Preautonòmic.

--- Un dels primers temes vostres va ser la nostra llengua a l'escola. Podria explicar motius i resultats?

--- Era ben conscient de la necessitat que, d'acord amb el que diu la Constitució, els nostres alumnes tinguessin garantit el dret al coneixement de la nostra llengua. L'estudi formal de la llengua era la millor solució per a conservar-la. Ho proposàvem de manera flexible i ponderada. Sabem que la nostra llengua és el català de Balears, però sempre hem volgut que quedàs ben clar que no acceptam l'entel·lequia política del pancatalanisme. Amb totes les comunitats d'Espanya volem parlar de tu a tu. Actualment i sense conflictes tota la població escolar estudia la nostra llengua, i més de 800 mestres venen al nostres cursos de formació.

--- Què heu fet amb el tema de Biblioteques?

--- A través del Centre Coordinador adscrit a la Conselleria hem recaptat dels municipis informació sobre la

nostra infraestructura bibliotecària. D'acord amb les respostes hem planificat l'inici de la xarxa bibliotecària de Balears. Abans de finals d'any obrirem 11 biblioteques municipals per a les quals, per concurs-subhasta, hem adquirit 20.000 llibres.

--- Com ha anat l'Escola d'Estiu?

--- Enguany hem superat les cotes previstes d'alumnat, més de 800, amb 150 professors i uns programes complets i rigorosos. Han assistit 15 becaris d'Eivissa. L'Assemblea d'alumnes, per 100 vots contra 10, ha ratificat el patrocini del Consell General Interinsular.

--- En el curs passat la Conselleria va dur a terme la reestructuració de l'Institut d'Estudis Balearics. Quina és la seva línia d'actuació actual?

--- D'acord amb el pla assenyalat per enguany, s'ha publicat la revista trimestralment. Es a premsa un llibre per a ensenyament del català. S'està redactant la Guia Cultural de les Balears; s'han publicat les ajudes a la investigació científica, que suposen la quantitat de 650.000 pessetes i, a finals de novembre, estan programades unes Jornades d'Estudis Històrics Locals.

--- Sabem que s'ha estat fent feina sobre l'esport. Com està la situació actual en aquest tema?

--- S'està duent a terme l'organització i el seguiment de l'esport escolar a les nostres Illes. Estem a punt de començar la campanya d'esport escolar curs 81-82. S'ha aprovat pel Consell Executiu la firma d'un conveni amb el Consell Superior d'Esports en matèria d'instal·lacions esportives, i s'està planificant el pla d'actuació esportiu interinsular que es du a terme des de el dia 15 d'octubre.

El conseller d'Educació i Cultura havia inaugurat el dia 6 la primera de les Biblioteques al veí poble de Sant Llorenç. Estava content i no hi havia per manca. La feina que l'espera no es poca però sabem de la seva dedicació, el seu esforç i la seva capacitat de feina.

Recepta del mes

MATANCES: SOPES I AGUIAT

SOPES:

Es prepara un bon sofregit amb ceba, grells tenres, tomàtiga, all i juevert, posant-li també un poc de prebe bort. Se li afegeix uns bons trossos de col i se li donen uns voltes juntament amb so sofregit, i després se li afegeix aigo. Se fan talladons de carn de porc, sofregint-les amb sal i una mica de prebe bo. S'hi posa aigo i es fa bullir. Llavors es mescla tot dins sa greixonera fins esser ben cuit. Se treu tota sa verdura i se posa a baix un sostre de sopes (sa mitat de ses que volem fer). Damunt ses sopes si roia una mica d'oli cru i tot seguit es posa sa mitat de sa verdura. Un altre sostre de sopes amb un roi d'oli cru i la resta de sa verdura. Se posa a estovar ben tapades.

AGUIAT:

Es tallen uns trossos de carn de cuní o pollastre (o de ses dues coses) i es posen a sofregir amb ceba i tomàtiga. Després s'hi afegeix aigo i es fa bullir. Haurem preparat unes pilotes (carn d'es porc picada, un poc d'all, sal, prebe bo, juevert i una mica de moradui). Haurem sofregit unes patates redones. Tot això es posa a bullir, afegint dins cacerola un brotet de "tomillo". Hi afegirem també una llesqueta de pa frit, picada dins un murter amb una mica d'all i juevert. Com he dit, es posa tot a bullir dins sa cacerola, tenguent en compte que ses patates i ses pilotes s'hi posaran a lo darrer.

DE LA COLONIA DE SANT PERE

HISTORIA DE UN PESCADOR

EN TOMASSET

Durante su vida en la Colonia de San Pedro, fue un amigo de la Juventud, animando veladas y más veladas, con su guitarra y buen humor, para divertir a toda la gente, (jóvenes, viejos, ricos y pobres). Para él todos eran igual, por tanto era querido de todo el pueblo. Por tanto hoy hago referencia a este estimado personaje "colonier" que nos dejó tan buenos recuerdos.

Fue una persona que vivía por la familia, la guitarra, el mar y la juventud. Hacía una vida pobre, y no envidiaba la riqueza. Se sentía feliz cuando la gente se divertía, y con su buen humor y su guitarra, hacía olvidar los problemas.

También le causó un problema la compra de una bicicleta, pero lo superó, porque vió el mundo de fuera. Con ella se desplazaba a Porto Cristo y a Artà a visitar a sus hijos.

Fue un hombre muy querido en la Colonia, conocido en toda la Isla, teniendo amigos en todas partes.

ELECTRÓNICA AYALA OFERTAS NAVIDAD

Plaza P. Antonio Llinás, 1
Tel. 562293

Cocina
3 fuegos
y horno
desde

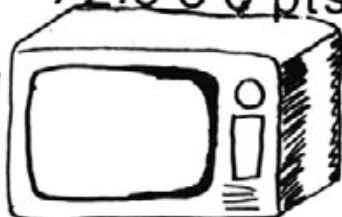
8.900 pts.

Placas Solares
Bitensión
desde
4.500 pts.

Estufas Infrarrojas
desde

3.900 pts.

TV Color 26" desde
72.600 pts.

Lavadora
Super
Automática
desde
19.990 pts.

Frigoríficos
Congeladores
2
puertas
desde

26.500 pts.

Al qui garbeja, com casi en totes les feines del camp li convé començar ben dematí, encara que hi vegin poc. Es una feina bastant pesada, ja que casi sempre la fa un home totsol. Ha de començar per restrènyer les garbes, (si ha de posar els bastiments ja les duia posats) llavors omplir la caixa del carro, que no hi caben més de tres o quatre garbes. Aquí començava a ser feixuga aquesta feina, si havien de fer una bona carretada amb el bastiment gros, arribava a ser agotador. Anaven a cercar les garbes, les se carregaven damunt el cap, i cap a col·locar-les dins el carro. La serra de garbes que anaven a davant i a darrera, sempre duïen les espigues girades a la part de fora, les d'esmig les posava de la manera que més bé pogués quedar composta la carretada.

Quan d'abaix ja no podien posar-hi més garbes, atraven l'escala de peu de gat, i donant-li el peu que trobaven convenient, sostenien la part alta d'ella en el bastiment i anaven pujant i encistant garbes fins tenir la carretada que desitjaven. Llavors l'havien de fermar, i ho feien de la següent manera: Havien de menester tants de caps-cingles com serres de garbes havien compostes a sa carretada, fermaven cordes als caps-cingles per la part on tenien les dues voltes de fil de ferro. L'altre cap d'aquestes cordes anava fermat a baranes a caps de bastiments. Procuraven que aquestes cordes fossin lo suficientment llargues, per quan tirassin els caps-cingles per damunt les garbes. Aquests arribaven a un poc més de la mitat de la carretada de l'altre part, on les esperaven altres tantes cordes, també fermades a baranes i a bastiments, que serien passades cada una per dins el seu corresponent cap-cingle per la part de la volta de la llenya.

Quan hi estaven passades, anaven estirant d'elles, que corrien per dins els caps-cingles, estrenyent les garbes. Com més anava, més fort estiraven. A l'arribar que les seves forces ja no bastaven per estrènyer més, agafaven les cordes en tota la força que podia restar-los, posaven els peus a les cubes i llantes del carro i, fent un suprem esforç, feien cruixir les cordes i les baranes. Ja no era possible estrènyer-ho més i fer-

maven les cordes per dintre els barrerons del carro. Partien manant la bístia per a les cabeçades fins al camí, però a l'arribar a ell s'asseien damunt el braç esquerra del carro, i des d'ell menaven la bístia fins a on les era possible.

Mentrestant les espigoleres complien la seva tasca, anaven aplegant les espigues que havien deixat els segadors, fent-ne manades que deixaven sobre les garbes que més tard, serien duites a les eres.

Ses nostres espigoleres
enguany no patiran fam,
perquè les ha duit En Joan
un ramallet de cireres.

Vós me donau pena i dolor
i sa llei de Déu no ho mana,
baix d'es Coll de Sa Jordana,
espigolau, bon amor.

"En es Juriol ses egos a s'era i es bous en es sol";

Era un dia qualsevol de darreries de Juny o principis de Juriol. Ja havien batut les faves, era necessari adobar el trespol de l'era. Tant de les possessions com del mateix poble es podien veure molts de carros carregats amb una bota i un ambut ben gros, casi sempre quadrangular, i amb un canó ben ample, a fi de què, tant com hi tirassen povals d'aigua les s'engolia ben aviat.

Anaven a carregar l'aigua a diferents llocs, com, safareixos, aljubs, o també a algun gorg ombrejat per alguns oms o polls, on segurament hi havien niuat algunes colles de tórtors. Pot ser també fos beurada de tudons i altres aucells. Quan el carro s'aturava ran de les mates de jonqueretes i brins de bova, que vorejaven el greiny del gorg i l'ombra del carro i la bístia quedaven reflectades dins l'aigua un poc tèrbola. Els granots que senyorejaven d'aquella llacuna mig ajeguts sobre pedassos d'herba llimacosa, mostrant el seu cap d'un verd negrós i ulls tan sobresortits, de cop en sec s'aturaven de raucar. Pareixia com si escoltassen, com crec, a la primera povalada que pegaven dins el gorg, tots els granots ja estaven dins l'aigua, anant-se a refugiar al fons, entre el llot, o davall alguna barbacana de pedra.

M. TOUS (continuarà)

¡atenció!

AL.LOTS DE LA SEGONA ETAPA D'E.G.B.

Concurs de DIBUIXOS NADALENCES

Patrocinat per la revista BELLPUIG

El premi consistirà en la PUBLICACIO
del dibuix gonyador a la portada
del proper nombre de BELLPUIG

GRÁFIQUES LLEVANT

Imprenta OFFSET

C/ Ciutat, 55 - ARTA

a partir de gener

A la seva disposició en impressió
tipo OFFSET, garantizant un bon ser-
vei i rapidesa.

RESULTADOS

FUTBOL

Benjamines:

Barracar- Avance (sus)

Avance 0- Petra 2

Alevines:

Avance 1- J. Sallista 1

Olimpic 16- Avance 0

Infantiles:

Poblense 5- Avance 1

Avance 0 - Sallista 3

Juveniles:

Artà 3- Santanyí 1 (Flaquer, Sansó, Rosselló)

Porto Cristo 2- Artà 1 (Ferrer)

Aficionados:

Porto Cristo 7 -Artà 1 (Alzamora)

Artà 0- Porreras 1

Peñas:

Capsa 2- Bellpuig 1

Bellpuig 1- Tennis 2

Preferente:

Algaida 1- Artà 2 (Mascaró, Rodríguez).

Artà 2- Escolar 0 (Estrany, Mascaró).

VOLEY

Costa 3- Voley Artà 0 (15-7, 15-8, 15-8)

Voley Artà 0- Son Amar 3 (7-15, 15-17, 8-15)

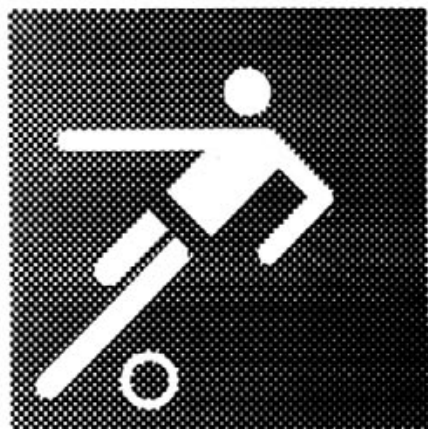
Los equipos menores parecen que están rondando las horas bajas, ya que en estas últimas semanas ha habido un fuerte desfallecimiento en todos los terrenos, muy expresivo y demasiado abultado el 16-0 de los alevines, así como muy mal los infantiles. No sabemos porque el mister Sr. Mascaró ha trastocado tanto las líneas cuando en los anteriores partidos funcionaban bastante bien, incluso la delantera era una de las más goleadoras.

Los juveniles vienen demostrando su saber hacer, y más que todo ello, han dado ya un gran fruto que es sim-

plemente que alguno de sus jugadores pase a integrarse al primer equipo, y muy bien por cierto. No recordamos en los últimos años que esto ocurriese. Muy bien físicamente y muy bien arropados por un excelente portero y un buen sentido posicional de los demás, junto con la lucha constante hacen que puedan luchar en los lugares altos de la tabla y sobretodo servir a la Preferente cuando ésta los necesita. A seguir muchachos.

Los aficionados. Sin comentarios. Alguno tendría que ser lo suficiente valiente para poder decir. BASTA.

Mayol

1ª REGIONAL PREFERENTE

Algaida 1- Artà 2.

Cuando un equipo quiere, es cuando lo consigue. Más o menos fue lo sucedido en este desplazamiento. La gran voluntad del Artà, fue suficiente para poder regresar con estos dos positivos que tanta falta les hacían para poder así, seguir en el grupo de cabeza.

Los tantos fueron conseguidos por Mascaró y Rodríguez.

Lo que no vio muy bien la afición artanense fue cuando el preparador colocó a Rocha en la demarcación de lateral, pero también pensamos que motivos tendría en entrenador, y al parecer le dió el fruto que buscaba.

Artà 2- Escolar 0

Como ya es norma en estos dos últimos años, el día de la visita de nuestros eternos rivales, volvió a ser un día muy frío, con una temperatura nada acogedora; pero la afición de Artà no se preocupa de estos pormenores y acudió en masa a Ses Pesqueres.

Desde un principio se podía vislumbrar que el Artà era netamente superior a su contrincante; prueba de ello es que a los 7 m. ya tenía el marcador con un gol a su favor, tanto logrado por Estrany en su reaparición en Ses Pesqueres. Fue la culminación al rematar un rechace del meta Macarro un espléndido cabezazo de Rodríguez.

Siguieron las oportunidades de gol sobretodo por parte de Ferrer que en esta tarde no llevó suerte cara al marco, ya que sendos chuts pasaron muy cerca de la portería visitante.

El gran gol lo marcó Mascaró. Decimos gran gol, tanto por su belleza como por su fuerza y colocación. Una falta directa sacada a más de 6 mts fuera del área, entró en la meta defendida por Macarro, sin que éste se enterase. El tanto fue muy aplaudido.

En su debut de 90m, nos gusto lo suficiente, para decir que se puede contar muy bien con él, nos referimos al juvenil Genovart, que demostró estar en perfecta forma y con unos modales, futbolísticamente hablando que varias ocasiones merecieron los aplausos de esta gran afición.

El Escolar como norma en él, dió todo lo que pudo; pero verdaderamente dista mucho de aquel equipo de antaño.

El colegiado de turno, archiconocido en Artà, el Sr. Ripoll, no lo hizo mal, todo lo contrario, eso sí, en las áreas no vio nada, ni las "galletas"; pero en el centro del campo siguió muy bien el juego y en todo momento fue autoritario, dejando satisfecho a los dos equipos.

Artigues.